

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 26 września 2012 r.**

wyłaczająca produkcję i sprzedaż hurtową energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych w Makroregionie Północ i Makroregionie Południe we Włoszech z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych oraz zmieniająca decyzję Komisji 2010/403/UE

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 6665)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/539/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 5 i 6,

uwzględniając wniosek złożony przez spółkę EniPower S.p.A. (zwaną dalej EniPower) w wiadomości przesłanej pocztą elektroniczną z dnia 29 marca 2012 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

(1) W dniu 29 marca 2012 r. EniPower przekazało Komisji w wiadomości przesłanej pocztą elektroniczną wniosek na mocy art. 30 ust. 5 dyrektywy 2004/17/WE. W dniu 11 kwietnia 2012 r. Komisja powiadomiła władze włoskie o wniosku, a także zwróciła się o dodatkowe informacje od władz włoskich w wiadomościach przesłanych pocztą elektroniczną z dnia 25 maja 2012 r. i z dnia 25 lipca 2012 r. oraz od EniPower w wiadomości przesłanej pocztą elektroniczną z dnia 25 maja 2012 r. Władze włoskie przekazały dodatkowe informacje w wiadomościach przesłanych pocztą elektroniczną z dnia 20 czerwca 2012 r., z dnia 21 czerwca 2012 r. i z dnia 8 sierpnia 2012 r., natomiast EniPower przekazało dodatkowe informacje w dniu 20 czerwca 2012 r.

(2) Wniosek złożony przez EniPower dotyczy produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej na terytorium Włoch, z wyłączeniem Sardynii i Sycylii.

II. RAMY PRAWNE

(3) Artykuł 30 dyrektywy 2004/17/WE stanowi, że zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności objętych dyrektywą nie podlegają dyrektywie, jeżeli w państwie członkowskim, w którym ta działalność jest wykonywana, bezpośrednio

podlega ona konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Oceny, czy działalność bezpośrednio podlega konkurencji, dokonuje się na podstawie obiektywnych kryteriów, uwzględniających specyfikę danego sektora. Dostęp uważa się za nieograniczony, jeśli państwo członkowskie wdrożyło i stosuje odpowiednie prawodawstwo wspólnotowe, otwierając dany sektor lub jego część. Stosowne akty prawne wyszczególniono w załączniku XI do dyrektywy 2004/17/WE, w którym w odniesieniu do sektora energii elektrycznej wymienia się dyrektywę 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej⁽²⁾. Dyrektywę 96/92/WE zastąpiła dyrektywa 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 96/92/WE⁽³⁾, która z kolei została zastąpiona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 2003/54/WE⁽⁴⁾.

(4) Włochy wdrożyły i stosują nie tylko dyrektywę 96/92/WE, lecz także dyrektywę 2003/54/WE i dyrektywę 2009/72/WE. W związku z tym i zgodnie z art. 30 ust. 3 akapit pierwszy dostęp do rynku na całym terytorium Włoch należy uznać za nieograniczony.

(5) Oceny, czy działalność bezpośrednio podlega konkurencji, należy dokonać na podstawie różnych czynników, z których żaden nie musi sam w sobie mieć decydującego znaczenia. W odniesieniu do rynków, których dotyczy niniejsza decyzja, jednym z kryteriów, które należy uwzględnić, jest łączny udział w rynku najważniejszych podmiotów działających na danym rynku. Innym kryterium jest stopień koncentracji na tych rynkach. Biorąc pod uwagę charakterystykę odnośnych rynków, należy uwzględnić również dodatkowe kryteria, takie jak funkcjonowanie rynkowego mechanizmu bilansującego, konkurencja cenowa oraz odsetek odbiorców zmieniających dostawcę.

(6) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania reguł konkurencji.

⁽²⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.1997, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

III. OCENA

- (7) We Włoszech sprzedaż hurtowa energii elektrycznej odbywa się na giełdach, poprzez zawieranie kontraktów na rynku kasowym lub kontraktów terminowych typu forward, lub na mocy umów dwustronnych.
- (8) Rynek kasowy składa się z rynku dnia następnego (*Mercato del Giorno Prima* – MGP), na którym energia elektryczna staje się przedmiotem obrotu w dniu następnym, oraz rynku śróddziennego (*Mercato Infragiornaliero*), na którym operatorzy mogą dostosować wielkość swojej sprzedaży i swoich zakupów do wielkości obrotu na rynku dnia następnego oraz na rynku usług systemowych (*Mercato dei Servizi di Dispacciamento*), na którym spółka Terna – włoski operator systemu przesyłowego – zamawia zasoby niezbędne do zarządzania systemem i sprawowania nad nim kontroli, aby likwidować ograniczenia wewnątrzstrefowe, tworzyć rezerwy energetyczne i bilansować system w czasie rzeczywistym.
- (9) Kontrakty terminowe typu forward są negocjowane na rynkach regulowanych: rynku terminowym energii elektrycznej (*Mercato a Termine* MTE) oraz na włoskiej giełdzie energetycznych instrumentów pochodnych (IDEX) lub poza rynkiem regulowanym. Włoska giełda energetycznych instrumentów pochodnych jest to platforma służąca do obrotu instrumentami w oparciu o średnią cenę nabycia (jednolita cena krajowa).
- (10) Zgodnie z najnowszymi dostępnymi informacjami gaz ziemny stanowi najistotniejszy rodzaj paliwa w koszyku źródeł energii elektrycznej we Włoszech wykorzystywany do wytwarzania ponad połowy energii elektrycznej. Drugie miejsce zajmują odnawialne źródła energii, których udział w ilości energii elektrycznej wytworzonej w 2011 r. wynosił 28 %, w tym 55 % pochodziło z energii wodnej, 12 % z energii wiatrowej, 13 % z energii słonecznej, 13 % z bioenergii, a 7 % ze źródeł geotermalnych ⁽¹⁾.

Definicja rynku**Definicja rynku produktowego**

- (11) Zgodnie z precedensami rozpatrywanymi przez Komisję ⁽²⁾ w sektorze energii elektrycznej można wyróżnić następujące właściwe rynki produktowe: (i) wytwarzania oraz dostaw hurtowych; (ii) przesyłu; (iii) dystrybucji oraz (iv) dostaw detalicznych. Niektóre z tych rynków można dzielić dalej, jednak w dotychczasowej praktyce Komisji ⁽³⁾ odrzucano rozróżnienie na rynek wytwarzania energii elektrycznej i rynek dostaw hurtowych, ponieważ wytwarzanie jako takie jest jedynie pierwszym etapem

łańcucha wartości, natomiast wytworzone ilości energii elektrycznej są wprowadzane na rynek za pośrednictwem rynku hurtowego.

- (12) Wniosek złożony przez EniPower dotyczy wytwarzania energii elektrycznej i obrotu hurtowego tą energią. Zgodnie z oceną przeprowadzoną przez włoski urząd antymonopolowy (*Autorita Garante della Concorrenza e del mercato*) oraz włoski urząd ds. energii elektrycznej i gazu (*Autorita per l'energia elettrica e il gas*) rynek hurtowy został zdefiniowany jako „rynek, na którym umowy zakupu i sprzedaży energii elektrycznej są zawierane między operatorami dysponującymi dostępem do źródeł energii pierwotnej (energii wytwarzanej w kraju lub importowanej) z jednej strony a dużymi odbiorcami przemysłowymi (*Acquirente Unico* i hurtownicy) z drugiej strony”.
- (13) Wnioskodawca twierdzi, że do celów złożonego przez niego wniosku analiza rynku hurtowego może ograniczać się do analizy rynku dnia następnego, ponieważ rynek ten obejmuje również kontrakty terminowe typu forward, które po upływie terminu dostawy fizycznej muszą być każdorazowo programowane na rynku dnia następnego. W konsekwencji ilości dostarczonej fizycznie energii elektrycznej będącej przedmiotem obrotu w ramach kontraktów terminowych typu forward przyczyniają się do kształtowania się cen na rynku dnia następnego. Wnioskodawca argumentuje, że rynek śróddzienny pełni funkcję uzupełniającą w stosunku do rynku dnia następnego oraz że ilości energii będące przedmiotem obrotu na tym rynku są marginalne w porównaniu z ilościami energii będącymi przedmiotem obrotu na rynku dnia następnego. Rynek usług systemowych został zorganizowany w sposób zasadniczo odbiegający od sposobu organizacji rynku dnia następnego i rynku śróddziennego, ponieważ w ramach tego rynku Terna pełni rolę głównego kontrahenta i zamawia zasoby niezbędne do bezpiecznego zarządzania krajowym systemem i sprawowania nad nim kontroli. Przeprowadzona przez wnioskodawcę ocena została zatwierdzona przez włoski urząd antymonopolowy ⁽⁴⁾ oraz przez włoski urząd ds. energii elektrycznej i gazu ⁽⁵⁾.
- (14) W najnowszej decyzji Komisji wydanej na mocy art. 30 dyrektywy 2004/17/WE, decyzji wykonawczej Komisji 2012/218/UE z dnia 24 kwietnia 2012 r. wyłączającej produkcję i sprzedaż hurtową energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych w Niemczech z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ⁽⁶⁾, dokonano rozróżnienia między dwoma rodzajami rynków produktowych w kontekście produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej, mianowicie

⁽¹⁾ Zgodnie z informacjami przedstawionymi w piśmie włoskiego urzędu antymonopolowego z dnia 21 czerwca 2012 r., s. 3.

⁽²⁾ Sprawa COMP/M.4110 – E.ON/ENDESA z 25.4.2006, pkt 10, s. 3.

⁽³⁾ Sprawa COMP/M.3696 – E.ON/MOL z 21.12.2005, pkt 223, sprawa COMP/M.5467 – RWE/ESSENT z 23.6.2009, pkt 23.

⁽⁴⁾ Zgodnie z informacjami przedstawionymi w piśmie włoskiego urzędu antymonopolowego z dnia 21 czerwca 2012 r., s. 2.

⁽⁵⁾ Zgodnie z informacjami przedstawionymi w piśmie włoskiego urzędu ds. energii elektrycznej i gazu z dnia 20 czerwca 2012 r., s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2012, s. 21.

między rynkiem produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych a rynkiem sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych⁽¹⁾. Rozróżnienie to wprowadzono z uwagi na fakt, że w Niemczech ustanowiono specjalny system mający zastosowanie w odniesieniu do energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych⁽²⁾.

- (15) Zgodnie z decyzją wykonawczą 2012/218/UE należy zbadać, czy włoski rynek produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej powinien zostać podzielony na dwa odrębne rynki produktowe. W tym celu wnioskodawcę i władze włoskie poproszono o wyrażenie opinii w tej kwestii.
- (16) We Włoszech podmioty zajmujące się produkcją energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych korzystają z warunków specjalnych⁽³⁾, takich jak:
- uproszczona procedura wydawania przez władze regionalne lub lokalne zezwoleń na eksploatację instalacji zasilanych energią ze źródeł odnawialnych;
  - stała wysokość opłat za przyłączenie i priorytetowe traktowanie;
  - istnienie systemów zachęt związanych z rekompensacjami;
  - przyznawanie pierwszeństwa w przypadku otrzymania równoważnej oferty na rynku dnia następnego.
- (17) Systemy zachęt, o których mowa w motywie 16 lit. c), mogą być stosowane za pośrednictwem jednego z następujących instrumentów: mechanizmu CIP 6⁽⁴⁾ (*Meccanismo CIP6*), kompleksowej taryfy (*Tariffe Omnicomprensive – FIT*), certyfikatów ekologicznych (*Certificati Verdi – CV*) oraz rachunków energetycznych (*Conto Energia – CE*).
- Mechanizm CIP 6 zakłada stosowanie ustawowej taryfy gwarantowanej w odniesieniu do energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych oraz ze źródeł „podobnych do odnawialnych”, w szczególności w odniesieniu do energii elektrycznej wytwarzanej w elektrociepłowniach. W liczbie 3,5 GWh objętych mechanizmem CIP 6 w 2011 r., 1 GWh stanowiła energia pochodząca ze źródeł odnawialnych⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Rynek ten został zdefiniowany w tym przypadku jako rynek podlegający przepisom niemieckiej ustawy o energii odnawialnej (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*).

⁽²⁾ W Niemczech sytuacja przedstawia się następująco: odnawialna energia elektryczna korzysta z priorytetowego przyłączenia do sieci przesyłowej i ma pierwszeństwo wobec konwencjonalnej energii elektrycznej pod względem gwarantowanego przesyłu. Ponieważ odnawialna energia elektryczna jest na ogół produkowana po kosztach wyższych niż cena rynkowa, stworzono system, w ramach którego taka energia elektryczna otrzymuje szczególne wsparcie. Operatorzy instalacji wytwarzających odnawialną energię elektryczną mają prawo do otrzymywania ustawowych stawek opłat od operatorów sieci przesyłowej przez okres 20 lat oraz w roku oddania instalacji do eksploatacji. Opłata ta przewiduje pokrycie kosztów, w związku z czym jest wyższa niż cena rynkowa. Tym samym operatorzy mogą wprowadzać wyprodukowaną energię elektryczną do sieci przesyłowej bez względu na ceny na giełdach.

⁽³⁾ Zgodnie z informacjami przedstawionymi w piśmie włoskiego urzędu ds. energii elektrycznej i gazu z dnia 20 czerwca 2012 r., s. 2.

⁽⁴⁾ CIP jest to akronim od *Comitato Interministeriale Prezzi*, tj. nazwy instytucji, która wprowadziła ten mechanizm w 1992 r.

⁽⁵⁾ Zgodnie z informacjami przedstawionymi w piśmie włoskiego urzędu ds. energii elektrycznej i gazu z dnia 8 sierpnia 2012 r., s. 7.

Mechanizm ten obejmuje koszty operacyjne, koszt inwestycji i koszt paliwa oraz uwzględnia element zachęcający mający zastosowanie przez pierwsze 8 lat funkcjonowania. System ten jest obecnie stopniowo wycofywany⁽⁶⁾.

- Kompleksowa taryfa (zwana dalej mechanizmem FIT) ma zastosowanie do instalacji o mocy produkcyjnej nieprzekraczającej 200 kW w przypadku farm wiatrowych lub 1 MW w przypadku innych rodzajów instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. System ten jest objęty 15-letnią gwarancją, przy czym przystąpienie do niego jest dobrowolne i stanowi rozwiązanie alternatywne wobec systemu certyfikatów ekologicznych. Kompleksowa taryfa uwzględnia cenę energii i zachętę.
  - Mechanizm certyfikatów ekologicznych (zwany dalej mechanizmem CV) polega na nakładaniu kwot obowiązkowych na producentów i importerów energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł konwencjonalnych, którzy są zobowiązani do corocznego przedstawiania szeregu certyfikatów ekologicznych. Certyfikaty ekologiczne są następnie przypisywane do poszczególnych instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych w zależności od źródła, z którego energia jest wytwarzana, i mogą być przedmiotem obrotu na odrębnym rynku, funkcjonującym niezależnie od rynku energii. Producenci energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych uzyskują przychód z tytułu sprzedaży energii odnawialnej oraz, w ramach zachęty, również z tytułu sprzedaży certyfikatów ekologicznych. Wartość certyfikatów ekologicznych ustala się, biorąc pod uwagę zależność między popytem (ze strony producentów i importerów energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł konwencjonalnych) a podażą (ze strony producentów energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych). Systemy certyfikatów ekologicznych mają zastosowanie w odniesieniu do instalacji o mocy wytwórczej przekraczającej 1 MW (z wyjątkiem instalacji fotowoltaicznych) oraz do farm wiatrowych o mocy wytwórczej przekraczającej 200 kW.
  - System rachunków energetycznych (zwany dalej mechanizmem CE) zachęca do wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł fotowoltaicznych i zapewnia producentom premię z tytułu wprowadzania takiej energii do obrotu, tj. producenci otrzymują cenę rynkową na rynku dnia następnego wraz z premią motywacyjną. Ten system zachęt jest objęty 20-letnią gwarancją.
- (18) Zgodnie z najnowszymi informacjami⁽⁷⁾ w odniesieniu do 45 % energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (co stanowi około 12,6 % całkowitej ilości energii elektrycznej będącej przedmiotem obrotu na rynku dnia następnego w 2011 r.) zastosowano korzystne ceny regulowane, przy czym wielkość podaży

⁽⁶⁾ Korzystanie z tego mechanizmu nie jest już możliwe, ponieważ został on zastąpiony w konsekwencji wdrożenia dekretu ustawodawczego nr 79/1999 dotyczącego systemu certyfikatów ekologicznych, choć instalacje, które korzystały z niego wcześniej, będą w dalszym ciągu upoważnione do czerpania odpowiednich korzyści z tego tytułu.

⁽⁷⁾ Zgodnie z informacjami przedstawionymi w piśmie włoskiego urzędu antymonopolowego z dnia 21 czerwca 2012 r., s. 3.

i popytu na energię elektryczną nie wywiera wpływu na tego rodzaju energię. Pozostałe 55 % energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych jest przedmiotem bezpośredniego obrotu po cenie rynkowej w ramach umów dwustronnych lub na giełdach, ale w odniesieniu do tej energii nadal istnieje możliwość skorzystania z zachęt w postaci świadectw ekologicznych lub rachunków energetycznych.

- (19) Jak zauważyły władze włoskie⁽¹⁾, w odniesieniu do części energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych nie korzysta się jednak z żadnych zachęt związanych z rekompensatami ani z prawa do pierwszeństwa⁽²⁾. Taka energia elektryczna jest sprzedawana na rynku dnia następnego po cenach rynkowych, podobnie do energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych.
- (20) Ponieważ energia elektryczna pochodząca z jakichkolwiek źródeł odnawialnych jest zasadniczo wprowadzana do obrotu na zasadzie pierwszeństwa, produkcję takiej energii elektrycznej można uznać za niezależną od popytu⁽³⁾.
- (21) Jeżeli chodzi o energię elektryczną objętą mechanizmem CIP 6 oraz mechanizmem FIT, jej produkcja i wprowadzenie do obrotu są również niezależne od cen, gdyż operatorzy są uprawnieni do opłat ustawowych. Jeżeli chodzi o energię elektryczną objętą mechanizmem CV i CE, taka energia elektryczna jest sprzedawana na rynku hurtowym po cenie, której wysokość zostaje określana na rynku dnia następnego, ale w odniesieniu do takiej energii można uzyskać zachętę w wysokości przekraczającej cenę, po której została ona sprzedana na rynku.
- (22) Ponadto sprzedaż energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, która została objęta mechanizmami CIP 6 i FIT, odbywa się przeważnie za pośrednictwem operatora usług energetycznych⁽⁴⁾ (*Gestore dei Servizi Energetici* – zwanego dalej GSE), który początkowo wycoufuje energię elektryczną z rynku, a następnie, w ramach drugiego etapu procedury, sprzedaje ją na rynku hurtowym. W związku z tym funkcjonowanie tego rynku w oczywisty sposób różni się od funkcjonowania rynku hurtowej sprzedaży konwencjonalnej energii elektrycznej również w kontekście podaży/popytu.
- (23) Zdaniem włoskiego urzędu antymonopolowego rynek w pełni subsydiowanej odnawialnej energii elektrycznej (objętej mechanizmem CIP 6 i FIT), w ramach którego produkuje się około 12 % energii wytwarzanej we

Włoszech, jest mniejszy niż rynek odnawialnej energii elektrycznej w Niemczech (którego udział w ogólnym rynku energii elektrycznej wynosi 14 %); w związku z tym podzielenie włoskiego rynku produktowego w taki sam sposób, jak miało to miejsce w przypadku Niemiec, jest nieuzasadnione. Jednak w opinii Komisji w omawianym przypadku nie można powoływać się na zasadę *de minimis*. Nawet jeżeli tylko 12 % całkowitej wielkości rynku jest objęte regulacjami w zakresie ceny gwarantowanej, w odniesieniu do odnawialnej energii elektrycznej sprzedawanej na rynku z reguły stosuje się korzystne rozwiązania w zakresie priorytetowego przyłączenia i pierwszeństwa we wprowadzaniu do obrotu, przy czym część producentów energii korzysta również ze wsparcia w innej postaci niż cena gwarantowana (np. mechanizmy CE lub CV).

- (24) Włoski urząd ds. energii elektrycznej i gazu uważa, że rynek energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych stanowi część tego samego rynku, co rynek energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych, ponieważ odnawialna energia elektryczna wywiera presję konkurencyjną na konwencjonalną energię elektryczną.
- (25) Komisja przyznaje, że energia elektryczna wytwarzana ze źródeł odnawialnych wywiera presję konkurencyjną na energię elektryczną wytwarzaną ze źródeł konwencjonalnych. Ze stanu faktycznego przedstawionego powyżej, w szczególności w motywach 19–22, wynika jednak, że nie można stwierdzić występowania odwrotnej zależności. Ponadto ani wnioskodawca, ani władze włoskie nie przedstawiły żadnych przekonujących dowodów na poparcie twierdzenia, że konwencjonalna energia elektryczna wywiera presję konkurencyjną na energię elektryczną wytwarzaną ze źródeł odnawialnych. W związku z tym ten ostatni rodzaj energii nie może być przedmiotem obrotu na tym samym rynku, co konwencjonalna energia elektryczna.
- (26) W świetle okoliczności rozpatrywanych w motywach 11–25, do celów przeprowadzenia oceny, czy warunki ustanowione w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE zostały spełnione, i nie naruszając reguł prawa konkurencji, niniejszym ustanawia się dwa właściwe rynki produktowe. Pierwszy rynek produktowy definiuje się jako rynek produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych. Do celów niniejszej decyzji energię elektryczną, o której mowa w motywie 19 i z tytułu której nie uzyskuje się rekompensat w ramach jakiegokolwiek systemu zachęt ani nie korzysta się z prawa do pierwszeństwa, mimo że jest ona wytwarzana ze źródeł odnawialnych, uznaje się za stanowiącą część rynku produktowego produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych. Drugi rynek produktowy definiuje się jako rynek produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych. Do celów niniejszej decyzji energię elektryczną wytwarzaną ze źródeł „podobnych do odnawialnych”, objętą mechanizmem CIP 6, o którym mowa w motywie 17 lit. a), uznaje się za stanowiącą część rynku produktowego produkcji i sprzedaży hurtowej energii wytwarzanej ze źródeł odnawialnych.

⁽¹⁾ Zgodnie z informacjami przedstawionymi w piśmie włoskiego urzędu antymonopolowego z dnia 8 sierpnia 2012 r., s. 2.

⁽²⁾ Dzieje się tak głównie w przypadku energii elektrycznej wytwarzanej w dużych elektrowniach wodnych.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza 2012/218/UE, motyw 18.

⁽⁴⁾ GSE to spółka będąca własnością państwa promująca i wspierająca korzystanie z odnawialnych źródeł energii we Włoszech. GSE jest spółką dominującą w odniesieniu do trzech spółek zależnych: jedyne nabywcy (*Acquirente Unico AU*), operatora rynku energii (*Gestore dei Mercati Energetici* – GME) oraz podmiotu prowadzącego badania w zakresie systemu energetycznego (*Ricerca sul Sistema Energetico RSE*) zajmującego się działalnością badawczą.

Definicja rynku geograficznego

Produkcja i sprzedaż hurtowa energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych

- (27) W dotychczasowej praktyce Komisji rynki energii elektrycznej definiowano najczęściej jako mające zasięg krajowy⁽¹⁾ lub nawet mniejszy⁽²⁾. W niektórych przypadkach pozostawiano otwartą możliwość istnienia rynków o zasięgu szerszym niż krajowy⁽³⁾.
- (28) W odniesieniu do rynku energii elektrycznej we Włoszech zastosowano również inną procedurę przewidzianą w art. 30 dyrektywy 2004/17/WE, a w konsekwencji przyjęto decyzję Komisji 2010/403/UE z dnia 14 lipca 2010 r. wyłączając produkcję i sprzedaż hurtową energii elektrycznej we włoskiej Makroregionie Północ oraz sprzedaż detaliczną energii elektrycznej odbiorcom końcowym podłączonym do sieci średniego, wysokiego i bardzo wysokiego napięcia we Włoszech z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽⁴⁾. Wniosek został złożony przez spółkę *Compagnia Valdostana delle Acque* i dotyczył produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej na całym terytorium Włoch lub, alternatywnie, w Makroregionie Północ. Do celów oceny, czy warunki przewidziane w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE zostały spełnione, Komisja ograniczyła się do rozpatrzenia sytuacji konkurencyjnej na terytorium Makroregionu Północ w odniesieniu do produkcji i dostaw hurtowych energii elektrycznej. W tym samym czasie władze włoskie potwierdziły, że utworzona Makroregiona Północ zachowuje znaczenie jako rynek właściwy, dodając jednak, że „wprowadzane są zmiany, w związku z którymi rozgraniczenie między pozostałymi makroregionami nie jest chwilowo jasne i wymaga przeprowadzenia dokładnych analiz, przez co definitywna ocena stanu konkurencji na tych rynkach geograficznych jest obecnie niemożliwa”.
- (29) Wnioskodawca twierdzi, że należy przyjąć nową definicję rynku geograficznego z uwagi na istotne zmiany, jakie dokonały się w konfiguracji sieci przesyłowej oraz w strukturze podaży i popytu. Konkretniej rzecz ujmując, w ciągu ostatnich trzech lat po stronie podaży można było zaobserwować istotny przyrost nowej mocy produkcyjnej pochodzącej z elektrowni o cyklu kombinowanym w północnych i południowych regionach kraju, mocy produkcyjnej pochodzącej z opalanych węglem elektrowni o wysokiej sprawności w środkowych Włoszech oraz mocy produkcyjnej instalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii na obszarach południowych oraz na Sycylii i Sycylii. Po stronie popytu zaobserwowano spadek we wszystkich sektorach gospodarczych, spowodowany kryzysem gospodarczym trwa-

jącym od 2008 r. W konsekwencji wnioskodawca określa właściwy rynek geograficzny produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej jako terytorium Włoch, z wyjątkiem Sardynii i Sycylii (zwane dalej Włochami kontynentalnymi).

- (30) W 2005 r. urząd ds. energii elektrycznej i gazu oraz urząd antymonopolowy przeprowadziły gruntowną analizę rynku geograficznego energii elektrycznej we Włoszech, której wyniki zostały przedstawione w badaniu zatytułowanym „Analiza informacyjna dotycząca stanu liberalizacji sektora energii elektrycznej i gazu ziemnego” (*Indagine Conoscitiva sullo stato della liberalizzazione nel settore dell'energia elettrica e del gas naturale - IC22*). W ramach tej analizy wyszczególniono cztery odrębne rynki geograficzne:
- Makroregion Północ (obejmującą obszar Włoch Północnych⁽⁵⁾ oraz niewielkie centra produkcji Turbigo i Monfalcone);
  - Makroregion Południe, obejmującą pozostałą część Włoch kontynentalnych (na które składają się trzy obszary – Włochy Północno-Środkowe⁽⁶⁾, Włochy Środkowo-Południowe⁽⁷⁾, Włochy Południowe⁽⁸⁾ i Kalabria oraz niewielkie centra produkcji Piombino, Rossano i Brindisi);
  - Makroregion Sycylia (obejmującą Sycylię oraz niewielkie centrum produkcji Priolo);
  - Makroregion Sycylia.
- (31) Na podstawie analizy, o której mowa w motywie 30, oraz w oparciu o faktyczne dane rynkowe z lat 2008–2011 wnioskodawca przedstawił szacunkowe wartości następujących wskaźników:
- poziomu nasycenia limitów przesyłowych między strefami wyrażonego w godzinach występowania ograniczeń (liczba godzin, w których limity przesyłowe obowiązujące między dwiema sąsiadującymi ze sobą strefami są nasycone). Niska częstotliwość występowania ograniczeń między sąsiadującymi ze sobą strefami oznacza, że należą one do tego samego rynku geograficznego, ponieważ warunki konkurencji panujące na danym obszarze są jednolite; natomiast wysoka częstotliwość występowania ograniczeń wskazuje na istnienie pewnego rozdrobnienia rynku oraz na potencjalne występowanie niejednorodnych warunków konkurencji na danym obszarze;
  - różnic cen oraz konkurencji cenowej między strefami; oraz
  - testu popytu rezydualnego określonego jako różnica między całkowitym poziomem popytu w każdej strefie a maksymalną możliwą wielkością importu ze stref sąsiednich.
- (32) Do władz włoskich zwrócono się o wyrażenie opinii w sprawie aktualnej definicji właściwego rynku

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2008/585/WE (Dz.U. L 188 z 16.7.2008, s. 28), motyw 9; decyzja Komisji 2008/741/WE (Dz.U. L 251 z 19.9.2008, s. 35), motyw 9; sprawa COMP/M.3440 ENI/EDP/GDP z 9.12.2004, pkt 76–77.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/403/WE (Dz.U. L 186 z 20.7.2010, s. 44), motyw 9.

⁽³⁾ Sprawa COMP/M. nr 3268 SYNDKRAF/GRANINGE z 30.10.2003, pkt 27 oraz sprawa COMP/M. nr 3665 ENEL/SLOVENSKE ELEKT-RARNE z 26.4.2005, pkt 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 186 z 20.7.2010, s. 44.

⁽⁵⁾ Składający się z następujących regionów: Dolina Aosty, Piemont, Liguria, Lombardia, Trydent, Wenecja Euganejska, Friuli-Wenecja Julijska i Emilia-Romania.

⁽⁶⁾ Składający się z następujących regionów: Toskania, Umbria i Marche.

⁽⁷⁾ Składający się z następujących regionów: Lacjum, Abruzja i Kampania.

⁽⁸⁾ Składający się z następujących regionów: Molise, Apulia, Basilicata i Kalabria.

geograficznego dla Włoch. Włoski urząd ds. energii elektrycznej i gazu potwierdził, że definicja właściwego rynku geograficznego przedstawiona w 2005 r. w badaniu „Analiza informacyjna dotycząca stanu liberalizacji sektora energii elektrycznej i gazu ziemnego” jest w dalszym ciągu aktualna i wskazał, że na podstawie dostępnych mu danych właściwy rynek geograficzny powinien zostać podzielony na cztery makrostrefy do celów przedmiotowej procedury wyłączenia: Makrostrefę Północ, Makrostrefę Południe, Makrostrefę Sycylia i Makrostrefę Sardynia.

- (33) Włoski urząd antymonopolowy również potwierdził opinię wyrażoną przez urząd ds. energii elektrycznej i gazu. Mimo że urząd antymonopolowy przyznaje, że niektóre z pierwotnych ograniczeń przepustowości sieci przesyłowej zostały przewyżnione w wyniku przeprowadzenia odpowiednich inwestycji przez Terna, rozwój zależności między podażą (rozwój nowych zdolności produkcyjnych) a popytem wykazał niedawno istnienie nowych ograniczeń sieci, co przełożyło się na obniżenie cen w południowej części kraju w odniesieniu do znacznego odsetka pełnych godzin. Ponadto urząd antymonopolowy wskazał, że zastosowanie testu popytu rezydualnego potwierdziło zasadność podziału Włoch kontynentalnych na dwie odrębne strefy, mianowicie Makrostrefę Północ i Makrostrefę Południe.
- (34) Z powyższych względów oraz z uwagi na brak wystarczających dowodów potwierdzających istnienie strefy jednolitego rynku obejmującej całe Włochy kontynentalne Komisja nie podziela opinii wnioskodawcy, zgodnie z którą właściwym rynkiem geograficznym, jeżeli chodzi o konwencjonalną energię elektryczną, są Włochy kontynentalne.
- (35) Podsumowując, ze względu na czynniki zbadane w motywach 27–34, do celów oceny, czy warunki przewidziane w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE zostały spełnione, i bez uszczerbku dla przepisów dotyczących konkurencji, za właściwe rynki geograficzne produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych uznaje się Makrostrefę Północ i Makrostrefę Południe.

Produkcja i sprzedaż hurtowa energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

- (36) Jeżeli chodzi o produkcję i sprzedaż hurtową energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii zgodnie z definicją przedstawioną w motywie 26, określenie dokładnego zakresu geograficznego nie jest konieczne, ponieważ wynik analizy byłby taki sam niezależnie od tego, czy zastosowano by jakąkolwiek alternatywną definicję rynku (całe terytorium Włoch, Włochy kontynentalne lub Makrostrefa Północ i Makrostrefa Południe).
- (37) Należy jednak zauważyć, że zestaw zachęt wymienionych w motywie 16 jest stosowany w jednolity sposób na całym terytorium Włoch.

Analiza rynku

Produkcja i sprzedaż hurtowa energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych

a) Udziały w rynku i koncentracja rynku

- (38) Zgodnie ze swoją stałą praktyką⁽¹⁾ Komisja uznaje, że w odniesieniu do wytwarzania energii elektrycznej „jednym ze wskaźników poziomu konkurencji jest łączny udział w rynku trzech największych producentów”.
- (39) Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez wnioskodawcę łączny udział w rynku trzech największych producentów energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych w 2010 r. wynosił 48,9 % w Makrostrefie Północ oraz 62,7 % w Makrostrefie Południe. Rynek konwencjonalnej energii elektrycznej znajduje się więc pośrodku zakresu w porównaniu z poprzednimi decyzjami w sprawie wyłączenia na mocy art. 30 dyrektywy 2004/17/WE⁽²⁾.
- (40) Wartość wskaźnika Herfindahla-Hirschmana (HHI)⁽³⁾ obliczona dla producentów energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych w 2010 r. wynosiła 1 302 dla Makrostrefy Północ i 1 714 dla Makrostrefy Południe⁽⁴⁾, co pozwala przypisać obydwie makrostrefy do kategorii „rynków o umiarkowanej koncentracji”.
- (41) Celem niniejszej decyzji jest określenie, czy działalność polegająca na wytwarzaniu i hurtowym obrocie energią elektryczną podlega konkurencji (na rynkach, do których jest swobodny dostęp) w takim stopniu, że nawet w przypadku braku dyscypliny określonej szczegółowymi zasadami udzielania zamówień zawartymi w dyrektywie 2004/17/WE zamówienia udzielane na prowadzenie tych rodzajów przedmiotowej działalności byłyby udzielane w sposób przejrzysty i niedyskryminujący, w oparciu o kryteria umożliwiające wskazanie rozwiązania ogólnie najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym. W tym kontekście należy zauważyć, że prowadzące działalność na rynkach energii elektrycznej przedsiębiorstwa wytwarzające energię elektryczną ze źródeł odnawialnych, która jest następnie kupowana przez operatora

⁽¹⁾ Decyzje Komisji 2009/47/WE (Dz.U. L 19 z 23.1.2009, s. 57); 2008/585/WE; 2008/741/WE; 2007/141/WE (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, s. 23); 2007/706/WE (Dz.U. L 287 z 1.11.2007, s. 18); 2006/211/WE (Dz.U. L 76 z 15.3.2006, s. 6) oraz 2006/422/WE (Dz.U. L 168 z 21.6.2006, s. 33).

⁽²⁾ Łączny udział w rynku pierwszych trzech producentów w Zjednoczonym Królestwie (39 %), Austrii (52 %) i Polsce (55 %) jest niższy, natomiast odpowiednie wartości dla Finlandii (73,6 %) i Szwecji (87 %) są wyższe.

⁽³⁾ Wskaźnik Herfindahla-Hirschmana jest definiowany jako suma kwadratów udziałów w rynku poszczególnych firm. W związku z tym wskaźnik ten może przybierać wartości od niemal 0 do 10 000, oscylując między bardzo wysoką liczbą bardzo małych firm a jednym producentem o pozycji monopolistycznej. Spadki wartości HHI wskazują zwykle na nasilenie się konkurencji, natomiast wzrosty wskazują na tendencję przeciwną.

⁽⁴⁾ Zgodnie z dodatkowymi informacjami przekazanymi przez wnioskodawcę w dniu 20 czerwca 2012 r. w odpowiedzi na pismo Komisji z dnia 25 maja 2012 r.

usług energetycznych po cenach regulowanych (mechanizm CIP 6 i FIT) lub która jest objęta systemem zachęt innego rodzaju (mechanizmy CV i CE), mają możliwość wywierania presji konkurencyjnej na producentach energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych.

- (42) Uwzględniając powyższe dane liczbowe, do celów niniejszej decyzji oraz bez uszczerbku dla przepisów dotyczących konkurencji można przyjąć, że stopień koncentracji rynku można uznać za wskaźnik istnienia pewnego stopnia konkurencji w przypadku produkcji energii elektrycznej i obrotu hurtowego energią elektryczną ze źródeł konwencjonalnych w obydwu makroregionach.

b) Pozostałe czynniki

- (43) Chociaż Makroregion Północ i Makroregion Południe stanowią samodzielne rynki właściwe, to nie można ich postrzegać jako całkowicie odizolowane od otaczających je regionów. Włochy są obecnie dużym importem energii elektrycznej, przy czym import odbywa się głównie przez północną granicę kraju. Zdaniem władz włoskich import ten wywiera presję konkurencyjną głównie na Makroregion Północ⁽¹⁾. Makroregion Północ dostarcza energię elektryczną Makroregion Południe⁽²⁾. Ze względu na istnienie tej presji żadna inwestycja w sektorze energii elektrycznej nie będzie mogła zostać zrealizowana w Makroregionie Północ ani w Makroregionie Południe bez należytego uwzględnienia innych producentów prowadzących działalność w otaczających regionach. Należy zatem uznać, że czynniki te nie są sprzeczne z twierdzeniem, że podmioty zamawiające działające na rynku produkcji energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych w obydwu makroregionach podlegają konkurencji.

- (44) Ponadto należy również, jako dodatkowy wskaźnik, uwzględnić istnienie mechanizmów bilansujących, mimo że dotyczą one niewielkiej części całkowitej ilości energii elektrycznej produkowanej lub zużywanej w państwie członkowskim. Zgodnie z dostępnymi informacjami mechanizmy bilansujące oraz rynek śróddzienny i rynek usług systemowych funkcjonują w sposób, który nie stanowi przeszkody dla objęcia produkcji energii elektrycznej bezpośrednią konkurencją.

- (45) Analiza sytuacji pod kątem przechodzenia odbiorców do innych dostawców⁽³⁾ wykazała, że natężenie tego zjawiska nie uniemożliwia sformułowania twierdzenia, że producenci energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych w Makroregionie Północ i Makroregionie Południe podlegają konkurencji.

⁽¹⁾ Zgodnie z informacjami przedstawionymi w piśmie włoskiego urzędu ds. energii elektrycznej i gazu z dnia 20 czerwca 2012 r.

⁽²⁾ Jak wspomniano powyżej, producenci energii elektrycznej z północnego regionu Włoch nie podlegają obecnie przepisom dyrektywy 2004/17/WE, ponieważ w 2010 r. zostali objęci wyłączeniem na mocy art. 30.

⁽³⁾ Zgodnie ze sprawozdaniem rocznym AEEG z 2011 r. wskaźnik przechodzenia klientów do innych dostawców w przypadku dużych klientów przemysłowych podłączonych do sieci wysokiego napięcia wynosił 17,8 % w kontekście punktów wycofania oraz 39,1 % pod względem ilości energii.

Produkcja i sprzedaż hurtowa energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych

- (46) Energia elektryczna wytwarzana ze źródeł odnawialnych korzysta z priorytetowego przyłączenia do sieci przesyłowej i ma pierwszeństwo wobec energii konwencjonalnej pod względem gwarantowanego przesyłu, co oznacza, że produkcja energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych jest praktycznie niezależna od popytu.

- (47) Jeżeli chodzi o rekompensaty, jak wskazano w motywie 17, w chwili obecnej istnieje szereg mechanizmów zachęt mających zastosowanie do odnawialnej energii elektrycznej. Możliwość skorzystania z tych mechanizmów zależy od określonego rodzaju źródła energii odnawialnej, zdolności produkcyjnej lub roku rozpoczęcia eksploatacji danej instalacji.

- (48) W ramach całkowitej ilości energii elektrycznej wytwarzanej we Włoszech 12,6 % energii jest kupowane przez GSE po stawkach ustawowych⁽⁴⁾. W ramach drugiego etapu procedury GSE jest odpowiedzialny za sprzedaż tej energii elektrycznej na rynku dnia następnego. W związku z tym produkcja energii elektrycznej i jej wprowadzanie do obrotu jest również w tym przypadku całkowicie niezależne od cen, ponieważ operatorzy są uprawnieni do opłat ustawowych.

- (49) Odnawialna energia elektryczna objęta mechanizmami zachęt CV i CE jest sprzedawana przez producentów na rynku hurtowym, ale mimo to producenci uzyskują zachętę w wysokości przekraczającej cenę, po której sprzedali taką energię elektryczną na rynku. Taka zachęta, której wartość w niektórych przypadkach może być dość wysoka (na przykład CE dla energii elektrycznej wytwarzanej z energii słonecznej), sprawia, że producenci tego rodzaju energii uzyskują przewagę konkurencyjną nad producentami konwencjonalnej energii elektrycznej.

- (50) Z powodów wskazanych powyżej w motywach 46–49 produkcja i sprzedaż hurtowa energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych we Włoszech zgodnie z definicją przedstawioną w motywie 26 stanowi element systemu regulowanego. W związku z tym nie można stwierdzić, że działalność prowadzona przez producentów odnawialnej energii elektrycznej podlega konkurencji. W konsekwencji nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny żadnych innych wskaźników, takich jak te wymienione w motywie 5.

- (51) Aby odzwierciedlić aktualny stan prawny i faktyczny mający zastosowanie do produkcji i sprzedaży hurtowej odnawialnej energii elektrycznej we Włoszech, który ustalono w trakcie oceny wniosku złożonego przez EniPower, oraz w celu zapewnienia jednolitego sposobu traktowania rynku odnawialnej energii elektrycznej w ramach rynku wewnętrznego, zgodnie z niedawnym precedensem ustanowionym w decyzji wykonawczej 2012/218/UE, należy odpowiednio zmienić decyzję 2010/403/UE.

⁽⁴⁾ Ta energia elektryczna odpowiada energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, która jest objęta mechanizmami zachęt CIP 6 i FIT, o których mowa w motywie 17.

IV. WNIOSKI

- (52) Uwzględniając czynniki zbadane w motywach 38–45, warunek bezpośredniego podlegania konkurencji określony w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE należy uznać za spełniony w odniesieniu do produkcji i dostaw hurtowych energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych zgodnie z definicją przedstawioną w motywie 26 w Makroregionie Północ i w Makroregionie Południe we Włoszech.
- (53) Ponadto ponieważ warunek nieograniczonego dostępu do rynku zostaje uznany za spełniony, dyrektywa 2004/17/WE nie powinna być stosowana w odniesieniu do zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia produkcji i hurtowych dostaw energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych w Makroregionie Północ i Makroregionie Południe ani do organizowania konkursów na prowadzenie takiej działalności w tym obszarze geograficznym.
- (54) Należy jednak uznać, że warunek bezpośredniego podlegania konkurencji określony w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE nie jest spełniony w odniesieniu do produkcji i hurtowych dostaw energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, zgodnie z definicją przedstawioną w motywie 26, na całym terytorium Włoch. Ponieważ na mocy decyzji 2010/403/UE wyłączono zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia produkcji i hurtowych dostaw energii elektrycznej w Makroregionie Północ, nie dokonując rozróżnienia między konwencjonalnymi a odnawialnymi źródłami energii, należy zmienić tę decyzję w taki sposób, aby ograniczyć zakres wyłączenia do produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych. Aby umożliwić operatorom dostosowanie się do nowego zakresu wyłączenia, które nie będzie już obejmowało energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, należy ustanowić odpowiedni okres przejściowy.
- (55) Ponieważ produkcja i hurtowe dostawy energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, zdefiniowane w motywie 26, nadal podlegają przepisom dyrektywy 2004/17/WE, przypomina się, że zamówienia obejmujące kilka rodzajów działalności należy traktować zgodnie z art. 9 dyrektywy 2004/17/WE. Oznacza to, że kiedy podmiot zamawiający udziela zamówień „mieszanych”, tzn. zamówień służących do prowadzenia zarówno działalności wyłączanej ze stosowania dyrektywy 2004/17/WE, jak i działalności niewyłączanej, należy uwzględnić rodzaje działalności stanowiące główny przedmiot zamówienia. W przypadku takich zamówień mieszanych, jeżeli celem jest zasadniczo wsparcie produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, należy stosować przepisy dyrektywy 2004/17/WE. Jeżeli obiektywne określenie głównego rodzaju działalności będącego przedmiotem zamówienia nie jest możliwe, zamówienia udziela się zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 3 dyrektywy 2004/17/WE.

- (56) Niniejszą decyzję przyjmuje się w oparciu o stan faktyczny i prawny zachodzący w okresie od marca do września 2012 r., ustalony na podstawie informacji przedstawionych przez EniPower oraz władze włoskie. Decyzja ta może zostać zmieniona, jeżeli nastąpi istotne zmiany stanu prawnego lub faktycznego, które spowodują, że warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE w odniesieniu do produkcji i dostaw hurtowych energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych przestaną być spełniane.
- (57) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Doradczego ds. Zamówień Publicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa 2004/17/WE nie ma zastosowania do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające, mających na celu umożliwienie prowadzenia produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych we włoskiej Makroregionie Południe.

Dyrektywa 2004/17/WE ma w dalszym ciągu zastosowanie do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające, mających na celu umożliwienie prowadzenia produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych we włoskiej Makroregionie Południe.

Artykuł 2

W art. 1 decyzji 2010/403/UE wprowadza się następujące zmiany:

- a) litera a) otrzymuje brzmienie:

„a) produkcja i sprzedaż hurtowa energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych we włoskiej Makroregionie Północ.”;

- b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Dyrektywa 2004/17/WE ma zastosowanie do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające, mających na celu umożliwienie prowadzenia produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych we włoskiej Makroregionie Północ.”.

Artykuł 3

Przepisy art. 2 stosuje się od dnia 15 kwietnia 2013 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 września 2012 r.

W imieniu Komisji
Michel BARNIER
Członek Komisji